

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň JUDr. Hany Douskové a JUDr. Dany Slavíkové ve věci

žalobkyně: **A) Generali Česká pojišťovna a. s.** (dříve Česká pojišťovna a. s.)
IČ 45272956, sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Němcem, LL. M.
sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1

B) Kancelář Práv pojistníků s. r. o., IČ 03443485
sídlem Na Kazance 635/5, 171 00 Praha 7
zastoupená advokátem Mgr. Miroslavem Krutinou
sídlem Vyšehradská 27, 128 00 Praha 2

za účasti: 1) **Lea S.,** narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Miroslavem Krutinou
sídlem Vyšehradská 27, 128 00 Praha 2

2) **Česká republika – Ministerstvo financí,** IČ 00006947
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

o nahrazení nálezu Finančního arbitra (žaloba dle části páté o. s. ř.), k odvolání žalobkyně B) proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 11. 2019, č. j. 42 C 34/2019-47

takto:

- I. Odvolací řízení **se zastavuje.**
- II. Účastníci nemají právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně ve výroku I. řízení odmítl žalobu, kterou se žalobkyně B) domáhala nahrazení nálezu Finančního arbitra ze dne 18. 8. 2018, č. j. FA/SR/1949/2016-4, ve spojení s rozhodnutím Finančního arbitra o námitkách ze dne 11. 12. 2018, č. j. FA/SR/ZP/1949/2016-10. Ve výroku II. rozhodl, že žalobkyně B) je povinna zaplatit žalobkyni A) na náhradě nákladů řízení částku 8 228 Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám advokáta Mgr. Roberta Němce, LL. M. Ve výroku III. rozhodl, že ve vztahu mezi žalobkyní B) a „žalovanou“ 1) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
2. Soud I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobkyně B) se žalobou podanou dne 11. 2. 2019, původně vedenou pod sp. zn. 13 C 44/2019, v řízení dle páté části o. s. ř. domáhala, aby soud svým rozhodnutím nahradil označený nález Finančního arbitra. Žalobkyně A) se domáhala, aby byl nahrazen týž nález Finančního arbitra. Soud usnesením č. j. 42 C 34/2019-46 podle ustanovení § 250b odst. 1 o. s. ř. obě řízení spojil ke společnému projednání pod sp. zn. 42 C 34/2019.

3. Soud I. stupně posuzoval otázku, zda žalobkyně B) byla oprávněna podat žalobu podle části páté o. s. ř. Uvedl, že podle ustanovení § 246 odst. 1 o. s. ř. návrh může podat ten, kdo byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu. Žalobkyně B) požaduje, aby bylo nahrazeno citované rozhodnutí Finančního arbitra, avšak žalobkyně B) nebyla účastnicí správního řízení a dotčeným rozhodnutím Finančního arbitra nebylo rozhodováno o jejích právech. Finanční arbitr rozhodoval o právech a povinnostech mezi „žalovanou“ 1) a žalobkyní A) a napadeným náležením byla uložena povinnost žalobkyni A). Žalobkyně B) argumentuje smlouvou o postoupení pohledávky. K uzavření smlouvy došlo několik měsíců před zahájením řízení před Finančním arbitrem, a proto soud zastává názor, že smlouva nemůže založit oprávnění žalobkyně B) k podání žaloby proti posléze vydanému rozhodnutí Finančního arbitra. Z těchto důvodů má soud I. stupně za to, že žalobkyně B) nebyla oprávněna podat žalobu podle části páté o. s. ř., a proto žalobu podanou žalobkyní B) výrokem I. napadeného usnesení odmítl (§ 250g odst. 1, písm. b/ o. s. ř.). Ve výroku II. podle ust. § 146 odst. 3 o. s. ř. uložil žalobkyni B) povinnost zaplatit žalobkyni A) náklady řízení vzniklé právním zastoupením. Ve výroku III. rozhodl podle ust. § 146 odst. 3 o. s. ř., že ve vztahu mezi žalobkyní B) a „žalovanou“ 1) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když „žalované“ 1) žádné náklady nevznikly.
4. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně B) odvolání (§ 205 odst. 2, písm. b/, c/, e/, f/ a g/ o. s. ř.). Uvedla, že nesouhlasí se závěry soudu I. stupně. Namítala, že postupní smlouvou ze dne 13. 5. 2016 nabyla pohledávku, která byla předmětem řízení před Finančním arbitrem. Poté řeší otázku „vymáhání postoupené pohledávky“. Žalobkyně B) tvrdí, že ustanovení § 246 o. s. ř. je třeba vykládat v tom smyslu, zda se rozhodnutí Finančního arbitra projevilo v její právní sféře, přičemž v důsledku nepřiznání nároku v navrhované výši došlo ke zkrácení jejího majetkového práva. Pokud se soud I. stupně nezabýval „konkrétním dotčením“ na subjektivních právech žalobkyně B), byla žalobkyně B) zbavena možnosti právně i skutkově argumentovat. V případě pochybností měl soud I. stupně žalobkyni vyzvat k doplnění žaloby. Žalobkyně B) trvala na tom, že „odmítnutí žaloby bylo učiněno v rozporu se zákonem“. Z těchto důvodů navrhovala, aby bylo napadené usnesení zrušeno.
5. Podáním, které bylo Městskému soudu v Praze doručeno dne 27. 5. 2020, vzala žalobkyně B) své odvolání zpět (srovnej podání na č. l. 63 spisu).
6. Žalobkyně A) uvedla, že se zpětvzetím odvolání žalobkyní B) souhlasí, a že nepožaduje náhradu nákladů řízení (srovnej podání na č. l. 75).
7. Podle § 207 odst. 2 o. s. ř. (§ 245 o. s. ř.) dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno je vzít zpět. V takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví.
8. Se zřetelem ke zjištění, že odvolání bylo v tomto případě vzato zpět dříve, než o něm odvolací soud rozhodl, bylo dle citovaného zákonného ustanovení odvolací řízení zastaveno.
9. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vychází z ust. § 146 odst. 1, písm. b/ o. s. ř. (§ 245, § 224 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 22. července 2020

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrdličková.